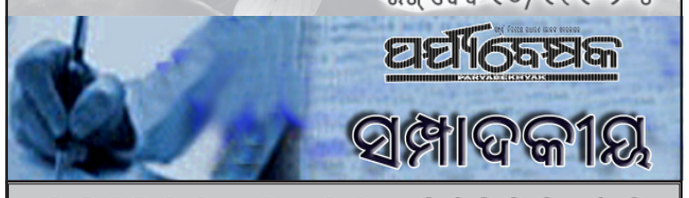

ସଂ ଗଚ୍ଛଧ୍ୱଂ ସଂ ବଦଧ୍ୱଂ ସଂ ବୋ ମନାଂସି ଜାନତାମ୍ ।
ଦେବା ଭାଗଂ ଯଥା ପୂର୍ବେ ସଂଜାନାନା ଉପାସତେ ।।
ସମାନୋ ମନ୍ତ୍ରଃ ସମିତିଃ ସମାନୀ ସମାନମ୍ ମନଃ ସହ ଚିତ୍ତମେଷାମ୍ ।
ସମାନଂ ମନ୍ତ୍ରମଭି ମନ୍ତ୍ରୟେ ବଃ ସମାନେନ ବୋ ହବିଷା ଜୁହୋମି ।।
ସମାନୀ ବ ଆକୂତିଃ ସମାନା ହୃଦୟାନି ବଃ ।
ସମାନମସ୍ତୁ ବୋ ମନୋ ଯଥା ବଃ ସୁସହାସତି ...
ଋଗ୍ ବେଦ ୧୦/୧୯୧-୨-୪

ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷକ
ସମ୍ପାଦକୀୟ
ଭୁବନେଶ୍ୱର, ୨୦୧୭, ନଭେମ୍ବର ୧୭

ଦେବତ୍ୱର ଅନ୍ୟ ନାମ ପରିଚ୍ଛନ୍ନତା

ସ୍ୱଚ୍ଛଭାରତ ଅଭିଯାନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ସରକାର ବେଶ ଉଦାରତାର ସହ ଅର୍ଥ ଖର୍ଚ୍ଚ କରୁଛନ୍ତି । ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧିଙ୍କ ସାର୍ଦ୍ଧ ଶତବାର୍ଷିକୀ (୧୫୦ତମ ଜୟନ୍ତୀ) ୨୦୧୯ ସୁଦ୍ଧା ଦେଶରୁ ମୁକ୍ତ ମଳତ୍ୟାଗ ଅଭ୍ୟାସ ଦୂର କରି ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଶୌଚାଳୟର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖାଯାଇଛି । ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପ୍ରତି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଦୃଷ୍ଟି ଦେଉଥିବାରୁ ଏଥିପାଇଁ ଯେ କେବଳ ହାତଖୋଲା ଅର୍ଥବରାଦ ହେଉଛି ତାହା ନୁହେଁ, ବରଂ ଏହା ଏପରି ଏକ ଆହ୍ୱାନମୂଳକ କ୍ଷେତ୍ର ଯେଉଁଠି ଲୋକଙ୍କ ପୁରୁଣା ଅଭ୍ୟାସକୁ ବଦଳାଇବାସହ ସେମାନଙ୍କୁ ଶୌଚାଳୟ ଓ ଆନୁଷଙ୍ଗିକ ମୌଳିକ ଭିତ୍ତିଭୂମି ଆଦି ଯୋଗାଇ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ, ଯାହା ବେଶ ବ୍ୟୟବହୁଳ । ସଫାସୁତୁରା ରହିବା କେବଳ ବ୍ୟୟବହୁଳ ନୁହେଁ, ଏହା ମଧ୍ୟ ବେଳେବେଳେ ନୈରାଶ୍ୟଜନକ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଥାଏ । ଏବେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ପାଇଁ ଏହି ସ୍ୱଚ୍ଛଭାରତ ଯୋଜନା ଉଦାରବାଦୀ ଅର୍ଥ ବରାଦ ସତ୍ତ୍ୱେ ନିରାଶାଜନକ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । କେତେକ ସର୍ଭେରୁ ମିଳିଥିବା ତଥ୍ୟ ଅନୁସାରେ ଦେଶର ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେଉଥିବା ସ୍ୱଚ୍ଛଭାରତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ କେବଳ ବିପୁଳ ଅର୍ଥ ଟାଣୁ ନାହିଁ, ବରଂ ଏହାର ପରିଣାମ ଆଶାର ପରିପନ୍ଥୀ ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଛି । ଆଜିସୁଦ୍ଧା ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳରେ ଘରୋଇ ଶୌଚାଳୟ ନିର୍ମାଣ ଲକ୍ଷ୍ୟର ୬୩% ପୂରଣ ହୋଇଛି । ଏହି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ମୋଟ ୩କୋଟି ୮୦ଲକ୍ଷ ଘରୋଇ ଶୌଚାଳୟ ନିର୍ମାଣର ଲକ୍ଷ୍ୟଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ଉପଲବ୍ଧି ସତ୍ତ୍ୱେ ଖୋଲାରେ ଲୋକଙ୍କ ମଳମୂତ୍ର ତ୍ୟାଗ କରିବାର ଅଭ୍ୟାସରେ କୌଣସି ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଘଟିନାହିଁ । ତେଣେ ଯେଉଁସବୁ ଶୌଚାଳୟ ବା ପାଇଖାନା ତିଆରି ହୋଇଛି ସେଥିମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ କାମରେ ଲାଗୁନାହିଁ କିମ୍ବା ଅଚଳ ଅବସ୍ଥାରେ ରହିଛି । ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ଏକ ଉଦ୍‌ବେଗଜନକ ଘଟଣା । ସରକାରୀ ତଥ୍ୟ ଅନୁସାରେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ୨୦୧୪-୧୫ ବର୍ଷରେ ୨୮୫୦ କୋଟିଟଙ୍କା ବ୍ୟୟବରାଦ ହୋଇଥିବାବେଳେ ୨୦୧୬-୧୭ ବଜେଟରେ ୧୦,୫୦୦କୋଟି ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ ବରାଦ କରାଯାଇଥିଲା । ଚଳିତବର୍ଷର ବଜେଟରେ ୩୩ଶତାଂଶ ବୃଦ୍ଧି ଘଟାଇ ଏଥିପାଇଁ ମୋଟ ୧୩,୯୪୮ କୋଟି ଟଙ୍କାର ବ୍ୟୟବରାଦ କରାଯାଇଛି । ରାଜ୍ୟ ସରକାରମାନେ ଏ ବାବଦ ଯେଉଁ ପ୍ରକଳ୍ପମାନ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅନୁମୋଦନ ପାଇଁ ପଠାଉଛନ୍ତି ତାହାକୁ ତୁରନ୍ତ ମଂଜୁରୀ ସହ ଅର୍ଥ ମିଳୁଛି । ଏହାର ସୁଯୋଗନେଇ କେତେକ ରାଜ୍ୟ ଏ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରଚୁର ଅର୍ଥ ବ୍ୟୟ ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ଓଡ଼ିଶା, ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ଓ ରାଜସ୍ଥାନ ଭଳି କେତେକ ରାଜ୍ୟ ୨୦୧୭ ଜାନୁଆରୀ ସୁଦ୍ଧା ଏ ବାବଦରେ ମିଳିଥିବା ଅର୍ଥ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବାରେ ବହୁ ଆଗରେ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି । ଏହି ଯୋଜନାକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଇବାରେ ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ସରକାରୀ ଓ ରାଜନୈତିକ ଇଚ୍ଛାଶକ୍ତି ସତ୍ତ୍ୱେ ଖୋଲା ମଳତ୍ୟାଗ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ସେଭଳି କିଛି ଉନ୍ନତି ପରିଲକ୍ଷିତ ନ ହେବା ପଛରେ ଜନସଚେତନତା ଓ ସହଯୋଗର ଅଭାବ ଦାୟୀ ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରେ । ଶୌଚାଳୟ ନିର୍ମାଣ ଓ ଏହାର ବ୍ୟବହାର ସମ୍ପର୍କରେ ସଚେତନତା ସୃଷ୍ଟି ପାଇଁ ମଂଜୁର ଅର୍ଥର ଆଠ ଶତାଂଶ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଛି । ତାହାଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ଅର୍ଥ ଏ ବାବଦରେ କେତେକ ରାଜ୍ୟ ଖର୍ଚ୍ଚ କରୁଛନ୍ତି । ସମସ୍ୟା ହେଲା ଲୋକେ ସବୁ ବୁଝି ମଧ୍ୟ ପାଣିର ଅଭାବ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କାରଣ ଦର୍ଶାଇ ପାଇଖାନା ବ୍ୟବହାର କରୁନାହାନ୍ତି । ଉତ୍ତରପ୍ରଦେଶ ଓ ତାମିଲନାଡୁ ଭଳି ରାଜ୍ୟରେ ଅଚଳ ବା ଅବ୍ୟବହୃତ ଶୌଚାଳୟ ସଂଖ୍ୟା ସବୁଠୁ ଅଧିକ । ଏ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଲୋକ ଚରିତ୍ରକୁ ଦାୟୀ କରାଯିବ ବା ସମସ୍ୟାକୁ ଦାୟୀ କରାଯିବ ତାହା ବିଚାରଯୋଗ୍ୟ । ଘରଭିତରେ ପାଇଖାନା ରଖିବା ବା ତାହାକୁ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ଲୋକ ପାରମ୍ପରିକ ବିଚାରରୁ ଗ୍ରହଣ କରିପାରୁ ନଥିବାବେଳେ ପାଣିର ଅଭାବ, କ୍ଷୁଦ୍ର ସୋକ୍‌ପିଟ୍ ଓ ନିଷ୍କାସନ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଅସୁବିଧା ଯୋଗୁଁ ଅନେକ ପାଇଖାନା ଅଚଳ ରହୁଥିବା ଅନୁଧ୍ୟାନରୁ ଜଣାପଡ଼ିଛି । ଅତଏବ ପାଇଖାନା ଛାଡ଼ି ବାହାରେ ଝାଡ଼ା ଯିବାକୁ ଅନେକ ଗାଁଗହଳିର ଲୋକେ ପସନ୍ଦ କରୁଛନ୍ତି । ଆମ ପୁରୀ ଭାଷାରେ 'ସୁଜି ତିରିକା ବାଲିରେ କାଚମାରେ ଝାଡ଼ାଟେ'ର ଆକର୍ଷଣ ଏବେ ମଧ୍ୟ ଜନମାନସକୁ କେତେକାଂଶରେ ଅଭ୍ୟାସଗତ ଭାବ ଆଚ୍ଛାଦିତ କରିରଖିଛି । ଏହି ଯୋଜନାରେ ପାଣି ଅଭାବ ନଥିବାବେଳେ ଲୋକେ ସୁଯୋଗର ସଦୁପଯୋଗ ନ କରିବା ବା ଶୌଚାଳୟ ତିଆରି କରି ତାହାକୁ ବ୍ୟବହାରରେ ନ ଲଗାଇବା ପାଇଁ ସରକାରଙ୍କୁ ସମୂଳେ ଦାୟୀ କରାଯାଇ ନ ପାରେ । ଏଥିପାଇଁ ଆତ୍ମସଚେତନତା ପ୍ରଥମ ଆବଶ୍ୟକତା । ଆଶା କରିବା ଏ ଦିଗରେ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଜନସହଯୋଗ ସୃଷ୍ଟି ହେବ ଏବଂ ଖୋଲାମେଲା ଜାଗାରେ ମଳମୂତ୍ର ତ୍ୟାଗ ଅଭ୍ୟାସ କ୍ରମଶଃ ବଦଳାଇ ଲୋକେ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ପାଇଖାନାମୁହାଁ ହେବେ । ସୁଯୋଗର ସଦୁପଯୋଗ ଏବଂ ସ୍ୱଭାବର ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ଆମେ ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କୁ ଯଥାର୍ଥ ଶ୍ରଦ୍ଧାଞ୍ଜଳି ଦେଇପାରିବା; କାରଣ ସେ କହିଥିଲେ ପରିଚ୍ଛନ୍ନତା ଦେବତ୍ୱର ଅନ୍ୟନାମ ।

ଆଜିର ଅନୁଚିନ୍ତା

ସିଂହ ଭଳି ନିର୍ଭୀକ ଓ ବୀର ହୁଅ ।

ଭାବର ଠାକୁର

ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଶିକ୍ଷଣ ସ୍ତମ୍ଭ
କଳ୍ପବଟ....

ତୁଳସୀ ଦାସ କାଶୀକ୍ଷେତ୍ରରେ ରହୁଥିବା ସମୟରେ ଥରେ ଏକ ବିଚିତ୍ର ଘଟଣା ଘଟିଲା । ପ୍ରତିଦିନ ଶୌଚ ନିମନ୍ତେ ସେ ନିକଟରେ ଥିବା ଜଙ୍ଗଲକୁ ଯାଉଥିଲେ ଓ ସେଠାରୁ ଫେରିବା ସମୟରେ ବଳକା ଜଳ ଗୋଟିଏ ପିପ୍‌ପଳ ବୃକ୍ଷ ମୂଳରେ ଢାଳି ଦେଉଥିଲେ । ସେହି ପିପ୍‌ପଳ ବୃକ୍ଷରେ ବାସ କରୁଥିଲା ଏକ ପ୍ରେତ । ସେହି ଜଳପାନ କରି ସେ ତା'ର ତୃଷା ନିବାରଣ କରୁଥିଲା । ପ୍ରେତଟି ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲା ଯେ ପ୍ରତ୍ୟହ ବୃକ୍ଷମୂଳରେ ପାଣି ଢାଳୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣେ ମହାନ ପଣ୍ଡିତ । ଦିନେ ଆନନ୍ଦିତ ହୋଇ କହିଲା– 'ମହାଭାଗ ! ଆପଣ ପ୍ରତ୍ୟହ ଜଳଦାନ କରି ମୋର ତୃଷା ନିବାରଣ କରୁଛନ୍ତି । ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରସନ୍ନ । ଆପଣ ଯାହା ଇଚ୍ଛା ତାହା ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତୁ । ମୁଁ ଅବଶ୍ୟ ପୂରଣ କରିବି ।' ତୁଳସୀ ଦାସ କହିଲେ ମୁଁ ଭଗବାନ ଶ୍ରୀରାମଙ୍କ ଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛି । ପ୍ରେତଟି କିଛିସମୟ ଚିନ୍ତା କରି କହିଲା– 'ରାମକଥା ଶୁଣିବାକୁ ଏହି କ୍ଷେତ୍ରକୁ ପ୍ରତିଦିନ ହନୁମାନ ଏକ କୁଷ୍ଠରୋଗୀ ବେଶରେ ଆସୁଛନ୍ତି । ସେ ତ' ରାମଙ୍କର ପ୍ରଥମ ଓ ପ୍ରଧାନ ସେବକ । ସେ ସବୁଠାରୁ ଆଗ ଆସିଥାନ୍ତି ଓ ସବା ଶେଷରେ ଯାଇଥାନ୍ତି । ସମୟ ଦେଖି ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କରି ନିଜର ମନୋସ୍କାମନା ଜଣାନ୍ତୁ । ସେ ନିଶ୍ଚୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବେ ।' ତୁଳସୀ ତାହାହିଁ କଲେ । ଚିତ୍ରକୂଟରେ ଭଗବାନ ଶ୍ରୀରାମଙ୍କ ଦର୍ଶନ ଲାଭ କରିବେବୋଲି ହନୁମାନଙ୍କଠାରୁ ଜାଣିବା ପରେ ତୁଳସୀ ସେଠାକୁ ଯାତ୍ରା କଲେ । ସେଠାରେ ପ୍ରତ୍ୟହ ରାମନାମ ଜପ କରୁଥାନ୍ତି । ଦିନେ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଅଞ୍ଚଳକୁ ବୁଲିବାକୁ ଯାଇଥାନ୍ତି । ଅକସ୍ମାତ ପଥ ମଧ୍ୟରେ ଦେଖିଲେ ଦୁଇଜଣ ସୌମ୍ୟରୂପଧାରୀ ରାଜକୁମାର ଯାଉଛନ୍ତି । ହାତରେ ସେମାନଙ୍କର ଧନୁ ଓ ତୀର ଶୋଭା ପାଉଛି । ସେମାନେ ଶିକାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଯାଉଛନ୍ତି ବୋଲି ତୁଳସୀଙ୍କର ପ୍ରତୀତ ହେଲା । ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ତୁଳସୀ ଦାସ ଅତିଶୟ ପ୍ରୀତ ହୋଇଗଲେ । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ କିଏ ତାହା ଜାଣିପାରି ନଥିଲେ । କିଛିକ୍ଷଣ ପରେ ହନୁମାନ ସେଠାକୁ ଆସି ଯେତେବେଳେ ସେ ଦୁହିଁଙ୍କର ପରିଚୟ ଦେଲେ ତୁଳସୀ ଦୁଃଖରେ ମ୍ରିୟମାଣ ହୋଇପଡ଼ିଲେ । ହନୁମାନ ଆଶ୍ୱାସନା ଦେଇ କହିଲେ କାଲି ପ୍ରତ୍ୟୁଷରେ ନିଶ୍ଚୟ ଦର୍ଶନ ଲାଭ କରିବ । ସେଦିନ ଥିଲା ମୌନୀ ଅମାବାସ୍ୟା । ପ୍ରାତଃକାଳରେ ଗୋସ୍ୱାମୀ ତୁଳସୀ ଠାକୁରଙ୍କ ପୂଜା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଚନ୍ଦନ ଘୋରୁଥିଲେ । ଭଗବାନ ରାମ ତୁଳସୀଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି ଚନ୍ଦନ ଲଗାଇ ଦେବାପାଇଁ କହିଲେ । ହନୁମାନ ଅନ୍ତରାଳରେ ଥାଇ ଭାବିଲେ ଏଥର ମଧ୍ୟ ତୁଳସୀ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିପାରିବେ ନାହିଁ । ଶୁଆ ରୂପ ଧରି ହନୁମାନ ଚିତ୍ରକୂଟ ପର୍ବତ କଥା ସ୍ମରଣ କରାଇ ଦେଇ ଦୋହା ବୋଲିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଏହାଶୁଣି ତୁଳସୀଙ୍କ ନେତ୍ରରେ ଭଗବାନ ରାମଙ୍କ ମନମୋହନ ଛବି ନାଚି ଉଠିଲା । ଆଖି ଲୁହରେ ଛଳଛଳ ହୋଇଗଲା । ଏଭଳି ଭାବବିହ୍ୱଳ ଅବସ୍ଥାରେ ଚନ୍ଦନ କିପରି ବା ଲଗେଇବେ ? ପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀରାମ ପୁଣି ଥରେ କହିଲେ– ବାବା ! ମୋତେ ଚନ୍ଦନ ଦିଅନ୍ତୁ, ହେଲେ ତୁଳସୀ ତ ଭାବବିହ୍ୱଳ, ଆତ୍ମହରା । ଏହା ଶୁଣିବେ ବା କିପରି ? ଭଗବାନ ଶ୍ରୀରାମ ଆପଣା ହାତରେ ଚନ୍ଦନ ନେଇ ନିଜ ଲଲାଟ ଓ ତୁଳସୀଙ୍କ ଲଲାଟରେ ଲଗାଇଦେଇ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧାନ ହୋଇଗଲେ । ତୁଳସୀ ଆଖିଖୋଲି ଦେଖନ୍ତି ତ ସମ୍ମୁଖରେ ସେହି ଅପୂର୍ବ କାନ୍ତିଯୁକ୍ତ ଦିବ୍ୟପୁରୁଷ ନାହାନ୍ତି । ପାଣିବିହୀନ ମାଛଭଳି ସେ ଯନ୍ତ୍ରଣାରେ ଛଟପଟ ହେଲେ । ଦିନଯାଇ ରାତି ହେଲା, ହନୁମାନ ତାଙ୍କର ମନୋଭାବ ଜାଣି ନିକଟକୁ ଆସି ଅନୁରକ୍ତ ଭକ୍ତଙ୍କୁ ବୁଝାଇ ଦେଇଥିଲେ କିପରି ପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ବାନ୍ଧିହୋଇ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ, ନିଜେ ତିଳକ ଗ୍ରହଣ କରି ତାଙ୍କ କପାଳରେ ତିଳକ ଲଗାଇଦେଲେ ।

ପାଠକୀୟ ମତାମତ ଓ ପରାମର୍ଶ 'ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷକ' ସମ୍ପାଦକଙ୍କ ପାଇଁ ବେଶ୍ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ । ତା' ବ୍ୟତୀତ ଆପଣଙ୍କ ଅଞ୍ଚଳର ବିକାଶ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଥିବା ସମସ୍ୟା, ଆପଣମାନଙ୍କ ଅଭିଯୋଗ, ଆଶଙ୍କା ଓ ଉଦ୍‌ବେଗ ଆଦି ବିଷୟରେ ଜାଣିବାକୁ ଆମେ ଉଦ୍‌ଗ୍ରୀବ । ଇ–ମେଲ୍ କିମ୍ବା ଫାକ୍ସ ଜରିଆରେ ଆପଣମାନେ ସିଧାସଳଖ ସମ୍ପାଦକଙ୍କ ସହ ଯୋଗାଯୋଗ କରିପାରିବେ ।

E-mail: editorpbkc@gmail.com
9853400829 (M), Fax: 0674-2550504

ଚୀନର ନୂଆ ଚାଲ

ସୌମେନ୍ଦ୍ର ଜେନା

ବ୍ରିକ୍‌ସର ବୈଠକକୁ ସଫଳ କରିବା ପାଇଁ ସାମୟିକ ଭାବେ ଡୋକଲାମରୁ ହଟିବା ଲାଗି ଚୀନ ଯେଉଁ ଚାଲ ଖେଳିଥିଲା ଏବେ ତାହା ସତରେ ପରିଣତ ହୋଇଛି । ପ୍ରତିରକ୍ଷା ବିଶେଷଜ୍ଞମାନେ ଏନେଇ ଆଗରୁ ଆଶଙ୍କା ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । ନିକଟରେ ଚୀନ କମ୍ୟୁନିଷ୍ଟ ପାର୍ଟିର ବୈଠକ ଶେଷ ହେବା ପରେ ଜିନ୍‌ପିଙ୍ଗଙ୍କ ଅସଲ ଆଭିମୁଖ୍ୟ ଅଧିକ ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଛି । ତେବେ ଭାରତର ସୀମାରେ ଅଧିକ ଚୀନାସେନା ମୁତୟନ ସହ ସୀମାନ୍ତକୁ ଅସ୍ଥିର କରି ରଖିବା ଦ୍ୱାରା ଭାରତର ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରତି ସଂକଟ ସୃଷ୍ଟି ହେବା ଜଳଜଳ ଦେଖାଗଲାଣି । ଏବେ ଡୋକାଲାମରୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପଛକୁ ହଟିନଥିବା ଚୀନ ୫୦୦ ସେନାଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ ନିଜ ଅଞ୍ଚଳରେ ସଡକ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଜାରିରଖିଛି ।

ଚୀନ ସେନାର ଗତିବିଧି ସଂପର୍କରେ ଭାରତର ସେନାକୁ ଖବର ପୂର୍ବରୁ ଯେ ଜଣା ନ ଥିଲା ତା' ନୁହେଁ । ସେନା ସାଟେଲାଇଟ ଯୋଗେ ମିଳିଥିବା ତଥ୍ୟାନୁସାରେ ଗତ ମାର୍ଚ୍ଚ ମାସରେ ଟାଇପ-୯୬ ଟ୍ୟାଙ୍କ ଓ ତୋପ ସମେତ ପିପୁଲସ ଲିବରେସନ ଆର୍ମିର ଦୁଇଟି ରେଜିମେଣ୍ଟ ସୀମାନ୍ତରୁ ୩୦କି.ମି ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ ଖମ୍ବା ଦଜୋଙ୍ଗଠାରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ । ତିବ୍ବତର ଏହି ମାଳାଞ୍ଚଳରେ ମଇମାସରୁ ଚୀନାସେନାର ଯୁଦ୍ଧାଭ୍ୟାସ ଜାରି ରହିଥିଲା । ସେହିପରି ଭାରତୀୟ ସେନା ଯେ ଏଥିପାଇଁ ଆଦୌ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନଥିଲା ବୋଲି ଯେଉଁ ନକାରାତ୍ମକ ତଥା ସନ୍ଦେହ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲା, ତାହା ଆଦୌ ଠିକ୍ ନୁହେଁ । କାରଣ ୨୦୦୯ରୁ ଭାରତୀୟ ସେନା ମଧ୍ୟ ଦୁଇଟି ରେଜିମେଣ୍ଟ ସହ ସୀମାଠାରୁ ୧୦ କିଲୋମିଟର ଦୂରରେ ଟି-୭୨ ଟ୍ୟାଙ୍କ ସହ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ରହିଛି ।

୧୬ ଜୁନ ୨୦୧୭ର ଉତ୍ତେଜନା ପରେ ଚୀନ ସେନା ନିଜର ସ୍ଥିତିକୁ ମଜବୁତ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପଶ୍ଚିମ ଭୁଟାନର ଲିପୁଲାଠାରେ ୫ଟି ଟେଣ୍ଟ, ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାୟୀ ଘର, ୭୦ମିଟର ଲମ୍ବ ଓ ୬୫ମିଟର ପ୍ରସ୍ଥରେ ଚାରିପାଖ ଘେରା ଗୋଟିଏ ପାଚେରୀ ସମେତ ୩ଟି ଟ୍ରେଞ୍ଚ ଖୋଳିଛି । ପଙ୍କା ଲାଠାରେ ୨ଟି ଟେଣ୍ଟ, ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାୟୀ ଗୃହ, ୬୦ ଘ୫୦ମିଟରର ଚାରିପାଖ ଘେରା ପାଚେରୀ, ଗୋଟିଏ ଟ୍ରେଞ୍ଚ ଏବଂ ଫୋଟେଗଙ୍ଗ୍‌ଠାରେ ଗୋଟିଏ ଟେଣ୍ଟ, ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାୟୀ ଗୃହ ଏବଂ ଗୋଟିଏ ଟ୍ରେଞ୍ଚ ଖୋଳିଛି । ସେମିତି ଡୋକଲାମର ରିଜ- ୨ବଙ୍କର ଖୋଲା ସ୍ଥାନରୁ ପୂର୍ବସ୍ଥାନ ମୋରିଙ୍ଗ- ଲାକୁ ନଫେରି ସିଞ୍ଚେ- ଲାର ଆଗରେ ଥିବା ରିଜ୍-୧୦ରେ ଟେଣ୍ଟ, ଜଗୁଆଳି ଟାୱାର ୧୩ଫୁଟ ଲମ୍ବ ୮ଫୁଟ ଓସାର ଓ ୬ଫୁଟ ଉଚ୍ଚର ଢାଞ୍ଚା ସବୁ ନିର୍ମାଣ କରି ରହିଛି । ଫଳରେ ପୂର୍ବାପେକ୍ଷା ଅଧିକ ମଜବୁତ ସ୍ଥିତିରେ ଚୀନାସେନା ଏଠାରେ ରହିବାରେ ଲାଗିଛନ୍ତି । ଗତ ଜୁନ୍ ମାସରେ ପଶ୍ଚିମ ଭୁଟାନର ଦୁଗତେଗାଙ୍ଗ ଅଞ୍ଚଳରେ ଭୁଟାନର ରୟାଲ ଭୁଟାନିଜ୍ ଆର୍ମିର ନିରୀକ୍ଷଣ ଟାୱାର ସମ୍ମୁଖରେ ଚୀନାସେନା ତିନୋଟି ଅନୁପ୍ରବେଶକାରୀ ଶିବିର ନିର୍ମାଣ କରିଛି । ଏହି ଅଞ୍ଚଳ ଡୋକଲାମଠାରୁ ପ୍ରାୟ ୧୫୦ କିମି ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ ଚୀନ-ଭୁଟାନ ସୀମାକୁ ଲାଗି ରହିଛି । ୧୮ ଅକ୍ଟୋବରରେ ଚୀନର କମ୍ୟୁନିଷ୍ଟ ପାର୍ଟି ବୈଠକ ଶେଷ ହେବାପରେ ପୁନର୍ବାର ଉତ୍ତେଜନା ସୃଷ୍ଟିକାରୀ ପଦକ୍ଷେପ ଚୀନା ସରକାର ଗ୍ରହଣ କରିବାର ଯଥେଷ୍ଟ ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି । ଜିନପିଙ୍ଗ ପୁନର୍ବାର ନିର୍ବାଚିତ ହେବାପରେ ନୂଆ ଚାଲ ଖେଳିପାରନ୍ତି । ତା ନହେଲେ ୮ସେପ୍ଟେମ୍ବର ନାଥୁଲାଠାରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଅଧିକାରୀସ୍ତରୀୟ ବୈଠକ ଶେଷ ହେବା ପରେ ଏବେ ଏକ ବୈଠକକୁ ଚୀନା ସେନା ବାତିଲ କରିଦେଇନଥାନ୍ତେ । ଚୀନସେନା ଚୁମ୍ବିଘାଟିରେ ଅସ୍ଥିରତା ସୃଷ୍ଟିକରି ନିଜର ପ୍ରଭୁତ୍ୱ ଜାହିର କରିବା ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ଅଛି । କାରଣ ଡୋକଲାମ ବିବାଦ ସମୟରେ ଭୁଟାନର ୭କିମି ମଧ୍ୟରେ ଚୀନାସେନା ଡୋକଲାମଠାରୁ ୧୫୦ କି.ମି ଦୂରରେ ଶିବିର ସ୍ଥାପନ କରିଛି, ଯେଉଁଠାରେ ୩୦ ସୈନିକଙ୍କ ଏକ ପ୍ଲାଟୁନ ରହିପାରିବାର ସମସ୍ତ ସୁବିଧା ରହିଛି । ପଶ୍ଚିମ ଭୁଟାନରେ ଚୀନା ସେନା ଏହି ଅସ୍ଥାୟୀ ଶିବିର ମାଧ୍ୟମରେ ସ୍ଥାୟୀ ଶିବିର ସ୍ଥାପନା କରି ଭୁଟାନ ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କରିବା ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ଅଛି । ଏ ସଂପର୍କରେ ଭାରତ ପକ୍ଷରୁ ଭୁଟାନର ଦୂତାବାସକୁ ଜଣାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲେ ହେଁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ସନ୍ତୋଷଜନକ ଉତ୍ତର ମିଳିପାରିନାହିଁ । ତେବେ ଚୀନ ସରକାରର ଏହି ଦାଦାଗିରି ଭୁଟାନକୁ ଭୟ ଦେଖାଇବାକୁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ,ଏଥିରେ ଆଦୌ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ୨୦୧୨ରେ ଶିବଶଙ୍କର ମେନନ ଓ ଦାୟିବିଙ୍ଗୁଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିବା ବୁଝାମଣାକୁ ଏବେ ଗ୍ରହଣ ନକରିବା ପରି ବ୍ୟବହାର ଚୀନ ଦେଖାଉଛି । ୧୮୯୦ରେ ବ୍ରିଟେନ-ଚୀନ ସନ୍ଧିକୁ ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲଂଘନ କରୁଛି । ଏଣେ ଭାରତ ନିଜର ସୀମା ୪୦୫୭ କି.ମି ଦର୍ଶାଉଥିଲା ବେଳେ ଚୀନ ୨୦୦୦କି.ମି ଗ୍ରହଣ କରୁଛି । ସେମିତି ଭାରତ କହିବାନୁଯାୟୀ ତିବ୍ବତ ଓ ଭୁଟାନର ସୀମା ବଟାଙ୍ଗ-ଲାର ଦକ୍ଷିଣରେ ତ୍ରିକୋଣ ଭୂମି ଅଞ୍ଚଳରେ ରହିଛି, ଯାହାକି ମେରୁଙ୍ଗ-ଲା-ସିଞ୍ଚେ-ଲା ପଏଣ୍ଟ ୪୪୨୧ ଆଡକୁ ଆଗକୁ ଯାଇଛି । ପରେ ଏହି ସୀମା ଗ୍ରେମୋ ଲହାରିର ଉତ୍ତର-ପଶ୍ଚିମକୁ ଯାଇଛି । କିନ୍ତୁ ଚୀନ ନିଜର ସୀମା ଗେମଚୀନଠାରେ ରହିଥିବା କଥା କହୁଛି । ଚୁମ୍ବିଘାଟିରେ ଅନୁପ୍ରବେଶକାରୀ ଶିବିର ସ୍ଥାପନା କରି ଏବେ ସଡକ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ଡୋକଲାମଠାରେ ଲୁଚାଯାଇ ରଖାଯାଇଥିବା ସଡକ ନିର୍ମାଣ ସାମଗ୍ରୀକୁ ଦେଖି କୁହାଯାଇପାରେ ଯେ ଭାରତ-ଭୁଟାନ ସଂପର୍କର ମଝିରେ ଚୀନ ଅନୁପ୍ରବେଶ କରି ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛି । ଭୁଟାନ ଉପରେ ଚାପ ପ୍ରୟୋଗ କରି ନିଜର ବ୍ୟବସାୟକୁ ଭୁଟାନରେ ପହଞ୍ଚାଇବାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖିଛି ।

ଚୀନପ୍ରତି ଅତୀତରେ କଂଗ୍ରେସ ସରକାରର ଆଭିମୁଖ୍ୟ ଦୁର୍ବଳ ଥିବା ହେତୁ ଗତ ୭୦ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ସୀମାବର୍ତ୍ତୀ ଅଞ୍ଚଳରେ ସେନା ଉପଯୋଗୀ ସଡକ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟର ଅଗ୍ରଗତି ହୋଇପାରିନଥିଲା । ଯେଉଁଥିପାଇଁ ୭୦ଟିରୁ ମାତ୍ର ୧୪ଟି ସଡକ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିର୍ମାଣ ହୋଇଛି । ଉତ୍ତର-ପୂର୍ବାଞ୍ଚଳରେ ସେନା ଓ ବାୟୁସେନା ମଧ୍ୟରେ ତାଳମେଳ ରଖି ସତର୍କ ଦୃଷ୍ଟି ରଖିଲା ପରି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏବେ ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ହେବ । ବର୍ଷର ସବୁ ସମୟରେ ଯେପରି ନିରୀକ୍ଷଣ କରିବା ସମ୍ଭବପର ହେବ,ସେଥିପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ଦିଆଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଉତ୍ତର-ପୂର୍ବାଞ୍ଚଳରେ ତିବ୍ବତ ଘାଟୀ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରାଯିବା ସମ୍ଭବ ହେବାପରି ଦୂରଗାମୀ କ୍ଷେପଣାସ୍ତ୍ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ନିହାତି ଜରୁରୀ । ଚୀନ ସୀମାନ୍ତରେ ଥିବା ଭାରତର ମିତ୍ରରାଷ୍ଟ୍ରଗୁଡିକ ସହ ସଂପର୍କ ରକ୍ଷା କରି ମିଳିତ ସମରାଭ୍ୟାସ ମାଧ୍ୟମରେ ସେମାନଙ୍କ ଦକ୍ଷତାକୁ ବୃଦ୍ଧି କରାଯିବା ଦରକାର, ଯଦ୍ୱାରା ଭାରତ ଚୀନା ସେନା ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିଜକୁ ଅଳ୍ପ ସମୟରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ସହଜ ହେବ । ଏହାଛଡା ୨୦୧୨ରେ ନରେଶ ଚନ୍ଦ୍ର କମିଟିର ସୁପାରିଶକୁ ନେଇ ସେନାର ଆଧୁନିକୀକରଣ କାର୍ଯ୍ୟ ସମୟ ସୀମା ମଧ୍ୟରେ ଶେଷ କରିବାଲାଗି ଜୋର ଦିଆଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ବ୍ରିକ୍‌ସ ସମ୍ମେଳନ ହେଉ ଅଥବା ଜାତିସଂଘର ଆଲୋଚନା, ସବୁଠି ଚୀନ ନିଜର ଦୋମୁହାଁ ନୀତି ଗ୍ରହଣ କରିଆସିଛି । ଗୋଟିଏ ପଟେ ସନ୍ତ୍ରାସବାଦ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରାଯିବା କଥା ଚୀନ କହିଲାବେଳେ ପାକିସ୍ଥାନ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସିଧାସଳଖ କିଛି କହିବା ପାଇଁ ଚାହୁଁନାହିଁ । ପାକିସ୍ଥାନର ସନ୍ତ୍ରାସବାଦୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆମେରିକା ଭାରତର ସହାୟତା ନେଇ ଆଗାମୀ ଦିନରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିପାରେ ବୋଲି ଚୀନ ଆଶଙ୍କା କରୁଛି । ତେଣୁ ରୁଷିଆ ଅଧିକ କିଛି କରିପାରିବା ସ୍ଥିତିରେ ନଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏସିଆ ମାମଲାରେ ଆମେରିକା ଅଧିକ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରୁ ବୋଲି ଚାହୁଁନାହିଁ । ଗୋଟିଏ ପଟେ ଚୀନ ଓ ଅନ୍ୟପଟେ ପାକିସ୍ଥାନ ମିଶି ରୁଷିଆକୁ ଆମେରିକା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଧିକ ସକ୍ରୀୟ ଭୂମିକା ନେବାକୁ ଚାପ ପ୍ରୟୋଗ କରିବାରେ ଲାଗିଛନ୍ତି । ଏସିଆରେ ଆପଣାର ପ୍ରଭାବ ବିସ୍ତାର ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟରତ ଚୀନ ତାର ପ୍ରଭାବକୁ ସ୍ୱୀକାର କରୁନଥିବା ଦେଶଗୁଡିକୁ ଭୟଭୀତ କରାଇବାକୁ ଚାହୁଁଛି ।

ହିମାଳୟର କୋଳରେ ଏବେ ବରଫ ଜମିବା ଆରମ୍ଭ ହେଲାଣି । ଯାହାଫଳରେ ସଡକପଥ ବନ୍ଦ ହେବା ସ୍ଥିତିକୁ ଆସିଯିବ । ସେତିକିବେଳେ ଚୀନର କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ କଣ ରହୁଛି ସେଥିପ୍ରତି ସତର୍କ ଦୃଷ୍ଟି ରଖିବାକୁ ହେବ । ସମଗ୍ର ଉତ୍ତର ଏବଂ ଉତ୍ତରପୂର୍ବ ସୀମାନ୍ତ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଯୋଗାଯୋଗ ନିରୀକ୍ଷଣ ବଢାଇବାକୁ ହେବ । ପାକିସ୍ଥାନର ଆଇଏସ୍‌ଆଇ ଭାରତ ସଂକ୍ରାନ୍ତୀୟ ତଥ୍ୟ ଚୀନକୁ ଅଧିକ ଦେଇଥାଏ । ସେ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଭାରତ ଉତ୍ତର ପୂର୍ବାଞ୍ଚଳ ଲୋକଙ୍କୁ ଚୀନା ତଥ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ ପାଇଁ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ । କାରଣ ସେମାନେ ଚୀନରେ ଅଧିକ ଗୁପ୍ତରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିପାରିବେ । ଆଗାମୀ ଦିନରେ ଏସବୁ ବିକଳ୍ପ ଉପରେ ସରକାର ଜୋର ଦେବା ଦରକାର । ଚୀନର ମତିଗତି ଉପରେ ତୀକ୍ଷଣ୍ ନଜର ରଖି ଭାରତୀୟ ସେନାକୁ ଏବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ହେବ ।

-ଭାରତୀୟ ସମ୍ବାଦ ସେବା (ଭାସ୍), ଭୁବନେଶ୍ୱର

ନୀତି, ଅନୀତି ଓ ଦୁର୍ନୀତି

----------ହୃଷିକେଶ ମହାରଣା----------

ନୀତି, ଅନୀତି ଓ ଦୁର୍ନୀତି ଏହି ତିନିଟି ଶବ୍ଦ ମନୁଷ୍ୟ ଜୀବନରେ ଅଙ୍ଗାଙ୍ଗୀ ଭାବେ ଜଡ଼ିତ । ପ୍ରଥମେ ନୀତି କଥା ଉପରେ ବିଚାର କରାଯାଉ । ନୀତି ହେଉଛି ଏକ ଆଦର୍ଶ ମନୁଷ୍ୟର ଉପଯୋଗିତା । ବର୍ତ୍ତମାନ କଳୁଷିତ ସମାଜରେ ନୀତି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆଦର୍ଶ ମନୁଷ୍ୟ ପାଇବା କଷ୍ଟକର ବ୍ୟାପାର । ଅତୀତରେ ଅନେକ ନୀତିବାନ ଲୋକ ରହି ବହୁ ଦିଗ୍‌ଦର୍ଶନ ଦେଇଛନ୍ତି । ଯାହାକି ସେମାନଙ୍କୁ ଆଜି ଆମେ ମନେରଖିଛୁ । ସେହି ମହାମାନବ ମଧ୍ୟରେ ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧି, ମଦର ଟେରେସା, ସ୍ୱାମୀ ବିବେକାନନ୍ଦ, ଉତ୍କଳମଣି ଗୋପବନ୍ଧୁ, ଉତ୍କଳଗୌରବ ମଧୁସୂଦନଙ୍କ ଭଳି ମହାପୁରୁଷମାନେ ପ୍ରାତଃସ୍ମରଣୀୟ । ସେମାନେ ଆମ ରାଜ୍ୟର ଗୌରବ । ସେମାନଙ୍କ ନୀତି ଆଦର୍ଶ, ଆମ ପ୍ରେରଣାର ଉତ୍ସ । ସେହିପରି ମହାଭାରତ ଯୁଗୀୟ ପାଣ୍ଡବମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଥମ ପାଣ୍ଡବ ଯୁଧିଷ୍ଠିର, ରାମାୟଣ ଯୁଗରେ ଯୁଗ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଶ୍ରୀରାମ ଯେକି ପିତୃସତ୍ୟ ପାଳନକରି ୧୪ବର୍ଷ ବନବାସ ଗମନ କରିଥିଲେ । ଯାହାକି ଆମେ ରାମାୟଣରୁ ଜାଣିବାକୁ ପାଉ । ସମ୍ପ୍ରତି ସମାଜରେ ନୀତି ଶବ୍ଦଟି ଆସ୍ତେ ଆସ୍ତେ ଲିଭିଯିବାକୁ ବସିଲାଣି । ବାପା- ମାଆଙ୍କ କଥାକୁ ପୁଅ-ଝିଅମାନେ ମାନୁନାହାନ୍ତି । ଗୁରୁଙ୍କ କଥାକୁ ଶିଷ୍ୟ ମାନୁନି । କାରଣ ଉପଯୁକ୍ତ ଶିକ୍ଷାର ଅଭାବ ହୋଇଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମାଜରେ ଜଣେ ନୀତିବାନ ଲୋକ ମିଳିବା କଷ୍ଟକର ବ୍ୟାପାର । ଶୈଶବ ଅବସ୍ଥାରୁ ଯଦି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଉପଯୁକ୍ତ ନୀତିବାନ ସଂସ୍କାରମୂଳକ ଶିକ୍ଷାଦାନ କରାଯାଆନ୍ତା, ହୁଏତ ଭବିଷ୍ୟତ ଜୀବନରେ ଏକ ଆଦର୍ଶ ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଇ ପାରନ୍ତା ଏବଂ ଦେଶ ଓ ରାଜ୍ୟର ଟେକ ରଖିପାରନ୍ତା ।

ସମସ୍ୟା ହେଉଛି, ବର୍ତ୍ତମାନ ଶିକ୍ଷା ପଦ୍ଧତିରେ ସେଭଳି କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥା ନାହିଁ, ଯେଉଁଥିରେ ପିଲାଟି ନୀତି ଆଦର୍ଶରେ ପରିଚାଳିତ ହେବ । ଫଳରେ ଅନେକ ନୀତିହୀନ ଛାତ୍ର-ଛାତ୍ରୀ ସୃଷ୍ଟି ହେଉଛନ୍ତି । ଦ୍ୱିତୀୟରେ ଅନୀତିରୁ ଅନୈତିକ ଶବ୍ଦର ସୃଷ୍ଟି । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମାଜରେ ଅନୈତିକ କାର୍ଯ୍ୟ ଏପରି ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି, ଯାହାକି ଏ ସୁସ୍ଥ ସମାଜ ଗଠନ ପରିବର୍ତ୍ତେ ବିଶୃଙ୍ଖଳିତ ସମାଜ ଗଠିତ ହେଉଛି । ଗୁରୁ ଠାରୁ ଆରମ୍ଭକରି ଦେଶ ସେବକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଅନୈତିକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲିପ୍ତ । ଯଦି ପ୍ରତିଦିନ ଗଣମାଧ୍ୟମରୁ ଜାଣିବାକୁ ମିଳୁଛି ବଡ଼ ବଡ଼ିଆ ବାବୁ, ରାଜନୈତିକ ନେତା ଆଦି ବେଶି ଅନୈତିକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲିପ୍ତ ।

ସମ୍ପ୍ରତି ସ୍ୱାର୍ଥାନ୍ୱେଷୀ ସମାଜରେ ଅନୈତିକ କାର୍ଯ୍ୟ ଗ୍ରାସକରିବାରେ ଲାଗିଛି । ଆଜିର ସମାଜ ଭାଷଣ ସର୍ବସ୍ୱ ପାଲଟି ଯାଉଛି । ଅତୀତ କାଳରେ ଗୁରୁକୁଳ ଆଶ୍ରମରେ ଯେଉଁ ନୀତି ଶିକ୍ଷା ଦିଆଯାଉଥିଲା ତାହା ଏବେ ଆଉ ନାହିଁ । ଅତୀତରେ ସାଧୁ, ସନ୍ଥଙ୍କ ଭଳି ବର୍ତ୍ତମାନ ସମାଜରେ ମହାପୁରୁଷ ବା ସାଧୁ ସନ୍ଥ ବୋଲଉଥିବା, ସଭାସମିତିରେ ନୀତିପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାଷଣ ଦେଉଥିବା ବକ୍ତାମାନଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ ମନେହୁଏ ଏମାନେ ସାକ୍ଷାତ ଭଗବାନଙ୍କ ଅବତାର । ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କ ଗୈରିକ ପୋଷାକ ତଳେ ଲୁଚିରହିଥାଏ ପୈଶାଚିକ କାର୍ଯ୍ୟର ନମୁନା । ନିଜ ସ୍ୱାର୍ଥକୁ ଚରିତାର୍ଥ କରିବା ପାଇଁ ନିରିହ, ସରଳ ନିଷ୍ପାପ, ଶାନ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବିଭିନ୍ନ ଢଙ୍ଗରେ ଶୋଷଣ କରିଚାଲିଛନ୍ତି । ନୀତିବାନ, ଚରିତ୍ରବାନ ବ୍ୟକ୍ତି ପାଇବାକୁ ହେଲେ ଶୈଶବରୁ ସଂସ୍କାର ଦିଆଯିବା ଦରକାର । ଏବେ ନୀତିଶିକ୍ଷାର ଅଭାବ ।

ଶିଶୁଟି ଯେତେବେଳେ ଜନ୍ମଲାଭ କରେ, ଘରେ ଏକପ୍ରକାର ଆନନ୍ଦ ଲହରୀ ଖେଳିଯାଏ । କାରଣ ସେ ହେଉଛି କୁଳର ଉତ୍ତର ଦାୟାଦ । ପିତା-ମାତାମାନେ ବୁଢ଼ାବୁଢ଼ୀ ହେଲେ ସେମାନଙ୍କ ସାହାରା ନେବେ । ମାତ୍ର ଫଳ ଓଲଟା ହୋଇଯାଏ । ତା'ର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସେ ଭୁଲିଯାଏ । ସ୍ୱାର୍ଥାନ୍ୱେଷୀ ହୋଇଯାଏ । ପିତା-ମାତାଙ୍କୁ ଅଣଦେଖା କରେ । ବୃଦ୍ଧ ପିତାମାତାଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଘରଭଡ଼ା ନେଇ ବାହାରେ ରହେ । ସେ ବୁଝିପାରେନା ତା'ର ସନ୍ତାନ ଦିନେ ନା ଦିନେ ତାକୁ ସେହିପରି ଦଶା ଦେବ । ତଥାପି ଏ ସମାଜରେ ଅନେକ ଲୋକ ନିଜର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଠିକ୍ ଭାବେ କରିଥାଆନ୍ତି । କାରଣ ଶୈଶବରୁ ସେହିଭଳି ସଂସ୍କାର ପାଇଥାଆନ୍ତି । ସେହିମାନେ ହିଁ ସମାଜରେ ଉଦାହରଣ ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଆନ୍ତି । ଶେଷରେ ଦୁର୍ନୀତି କଥା ବିଚାର କରାଯାଉ । ଆମ ଦେଶ ତଥା ରାଜ୍ୟରେ ଦୁର୍ନୀତିର ଚେର ଏତେ ଲମ୍ବିଛି ଯେ ତାହାକୁ ମୂଳରୁ ଉତ୍ପାଟନ କରିବା ଅସମ୍ଭବ । ରାଜନୈତିକ ସ୍ତରରୁ ଆରମ୍ଭକରି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅନୁଷ୍ଠାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତେ ଏଥିରେ ଉବୁଟୁବୁ । କିଏ ବା କାହାକୁ ଦୋଷ ଦେବ ! ତେଣୁ 'ତୁ ତ ମୁତୁରୀ, ମୁଁ ତ ମୁତୁରୀ...' ନ୍ୟାୟରେ ଏକୁ ଆରେକ ଛନ୍ଦାଛନ୍ଦି ହୋଇଛନ୍ତି । କିଭଳି ରାତାରାତି କୋଟିପତି ହେବୁ, ସମାଜରେ ପ୍ରତିପତ୍ତି ବଢ଼ାଇବୁ, ସେହି ନିଶାରେ ବିଭୋର । ସେମାନେ ବୁଝିବା ଦରକାର ଅସଦ୍ ଉପାୟରେ ଅର୍ଥ ଉପାର୍ଜନ କରି ପ୍ରତିପତ୍ତି ବଢ଼ାଇବା ଅପେକ୍ଷା ଲୋକମାନଙ୍କର ସେବା କରି ପ୍ରତିପତ୍ତି ବଢ଼ାଇବା ଶ୍ରେୟସ୍କର । ପ୍ରତିଦିନର ଗଣମାଧ୍ୟମରେ ବଡ଼ ବାବୁମାନଙ୍କର କଳାକାରନାମା ନଜରକୁ ଆସୁଥିବ ନିଶ୍ଚୟ । ତଥାପି ମଣିଷ ସମ୍ମାନହାନୀକୁ ଖାତିର ନକରି ଦୁର୍ନୀତି କରିବସେ । ସେମାନେ କାଳେ ଏମିତି ଦୁର୍ନୀତି କଲେ ବା ଅର୍ଥ ତୋଷରପାତ କଲେ ସେମାନଙ୍କ ପାରିବାପଣିଆ ବୁଝାପଡ଼େ । ଆମ ଦେଶର ଧନ ଅନ୍ୟ ଦେଶର ବ୍ୟାଙ୍କରେ ଜମାହେଉଛି । ଆମ ଦେଶର ଆର୍ଥିକ ମାନଦଣ୍ଡର ଅବସ୍ଥା ଦିନକୁ ଦିନ ତଳକୁ ଯାଉଛି । ଏଭଳି ଅବସ୍ଥା ଯଦି ଆଗକୁ ଲାଗିରହେ, ତେବେ ଦେଶର ଅବସ୍ଥା କ'ଣ ହେବ ସେ ବିଷୟରେ ଏବେଠାରୁ ସଚେତନ ହେବା ଜରୁରୀ । ଏଥିନିମନ୍ତେ ସବୁ ସ୍ତରରେ ଏକପ୍ରକାର ଆଇନ୍ ପ୍ରଣୟନ କରାଯାଇ ଦୋଷୀକୁ ଉପଯୁକ୍ତ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତମୂଳକ ଦଣ୍ଡ ଦିଆଯିବା ଦରକାର । ଯାହାଫଳରେ ଦୁର୍ନୀତିକୁ ରୋକାଯାଇପାରନ୍ତା । ଦେଶର ମଙ୍ଗଳ ସାଧିତ ହେବ ନିଶ୍ଚିତ ।

*-ନୁର୍ତ୍ତାଙ୍ଗ, କୁଆଁପାଳ, କଟକ-୭୫୪୨୦୪,
ଫୋନ୍-୯୪୩୮୫୧୨୫୧୭*

ବିପଦରେ ଖାଦ୍ୟ ପସରା

ସଂପ୍ରତି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦୈନନ୍ଦିନ ଜୀବନର ସବୁଠାରୁ ମୁଖ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକତା କୁହାଯାଉଥିବା ଖାଦ୍ୟ ପଦାର୍ଥରେ ଯେତେ ପ୍ରକାର ଅପ୍ରାକୃତିକ, ରାସାୟନିକ ତଥା କଥିତ ଫଟାଫଟ୍ ଖାଦ୍ୟର ଭେଳିକି ସବୁ ଚାଲୁଛି ତାହା ଆମମାନଙ୍କ ପରି ସଭ୍ୟ ସମାଜର ବିଜ୍ଞଗୁଣୀ ଜ୍ଞାନୀ ଲୋକମାନେ ଜାଣୁଥିଲେ ବି ତଥାପି ଏକପ୍ରକାର ନୀରବ ରହୁଛେ । ଦିନଥିଲା ମା'ଙ୍କ ହାତ ତିଆରି ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ଶରୀର ତତ୍ତ୍ୱପୋଷକ ରହୁଥିବା ବଗଡ଼ା ଢିଙ୍କିକୁଟା ଚାଉଳର ଭାତ ଆଉ ବା କାହିଁ ? ଶରୀରକୁ ପୁଷ୍ଟି ଯୋଗାଉଥିବା ପଞ୍ଚପ୍ରାଣର ଆଧାର କୁହାଯାଉଥିବା ଖେଚୁଡ଼ି ବି କେହି କେଉଁଠି ବି କାଁ ଭାଁ ଖାଉଛନ୍ତି । କେଉଟ ଘରର ଢିଙ୍କିକୁଟା ଚୁଡ଼ା ଦିନଥିଲା ଏହା ଆମ ନୀତିଦିନିଆ ଜୀବନର ଏକ ବଡ଼ ଖାଦ୍ୟ ସହ ଘରକୁ କୁଣିଆ ମଇତର ଆସିଲେ ଚୁଡ଼ା ପରଷା ଯାଉଥିଲା । ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରୋଟିନ୍ ରହୁଥିବା ହାତ ତିଆରି ପଞ୍ଚବର୍ଣ୍ଣି ଛତୁଆ ଯାହାକି ମୁଗ, ଗହମ, ଚୁଡ଼ା, ବୁଟ, ବାଦାମର ପ୍ରସ୍ତୁତି ଆମ ଶରୀର ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଚମତ୍କାର ପୁଷ୍ଟିକର ତତ୍ତ୍ୱ ଯୋଗାଉଥିଲା । ହେଲେ ଏ ସବୁ ଆଉ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପସନ୍ଦର ରୁଚିରେ ଆଉ ରହୁନାହିଁ । ବିଜ୍ଞାନ ଓ ପ୍ରଯୁକ୍ତି ବିଦ୍ୟାର ସାହାରା ନିଆଯାଇ ଜୀବନକୁ ସହଜ ଓ ସୁଖମୟ କରିବା ପାଇଁ ବୈପ୍ଲବିକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ତ ଆସିଛି କିନ୍ତୁ ଏହା ଆମ ଶରୀରର ସାଧନ ପ୍ରଗତିର ଲକ୍ଷଣ ଭାବେ ଗଣା ଯିବା ନେଇ ସଂଶୟ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ବଜାରରେ ଚିର ଯୌବନ ବଟିକା ଖାଇବା ପାଇଁ ଉନ୍ମାଦନା ବଢ଼ିଛି । ଫଟାଫଟ ଡଉଲଡାଉଲ ମୋଟା ଚେହେରା ପାଇଁ ଷ୍ଟିରଏଡ୍ ଟାବଲେଟ ଶରୀରର ଭିତରକୁ ଏପରି ଭୟାନକ ଭାବରେ ଯେ ଆକ୍ରାନ୍ତ କରୁଛି ତାହା ଭାବିବା ପୂର୍ବରୁ ସବୁକିଛି ହିଁ ଏ ଦେହକୁ ଶେଷ କରିଦେଉଛି ।

ବଜାରରେ କିଛି ଦିନ ତଳେ ଏକ ବହୁରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ କମ୍ପାନୀର ପ୍ରସ୍ତୁତ ମ୍ୟାଗି ନୁଡୁଲ୍‌ସରେ ଅଧିକମାତ୍ରାର ମନୋସୋଡ଼ିୟମ ଗ୍ଲୁଟାମେଟ ଏବଂ ସୀସା ଥିବା ଜଣାପଡ଼ିବା ପରେ ଦେଶବ୍ୟାପୀ ଏହାର ନମୁନା ସଂଗ୍ରହ ପାଇଁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଖାଦ୍ୟ ନିରାପତ୍ତା ନିୟାମକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ମ୍ୟାଗିରେ ଏମ୍‌ଏସ୍‌ଜି ଓ ସୀସା ଅଂଶ ଅଧିକ ରହୁଥିବାରୁ ତାହା ମଣିଷ ଶରୀରରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର କ୍ଷତି ଆଣିଥାଏ । ବିଶେଷକରି ପିଲାମାନେ ଏହାକୁ ବହୁତ ମାତ୍ରାରେ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିବାରୁ ଏହା ଭବିଷ୍ୟତ ପିଢ଼ି ପାଇଁ ବିପଦ ସୃଷ୍ଟି କରିବ ବୋଲି କୁହାଗଲାଣି । ଭାରତରେ ଏଭଳି ଖାଦ୍ୟର ଗୁଣବତ୍ତା ନିୟମିତ ପରୀକ୍ଷା ହେଉ ନଥିବାରୁ ବହୁରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ କମ୍ପାନୀମାନେ ସୁସ୍ୱାଦୁ ଖାଦ୍ୟ ଯୋଗାଉଛନ୍ତି କହି ଏହାକୁ ବିକ୍ରି କରିଚାଲିଛନ୍ତି । ମ୍ୟାଗି କଥା ଦେଖିଲେ ଏହାର ଉତ୍ସ ହେଉଛି ସ୍ୱିଜରଲ୍ୟାଣ୍ଡ ।୧୮୬୩ ମସିହାରେ ଜୁଲିୟସ୍ ମ୍ୟାଗି ଖାଦ୍ୟରେ ନୂତନ ସ୍ୱାଦ ଦେବା ଲାଗି ଏକପ୍ରକାର ମସଲା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ । ସେବେଠାରୁ ମ୍ୟାଗି ବ୍ରାଣ୍ଡ ତାର ବିଜୟ ଅଭିଯାନ ଜାରି ରଖିଛି । ୧୯୪୭ରେ ନେସ୍‌ଲେ କମ୍ପାନୀ ଏହି ବ୍ରାଣ୍ଡକୁ କିଣିନେଲା । ଏବେ ଏହି କମ୍ପାନୀ ବିଶ୍ୱବ୍ୟାପୀ ତା'ର ପସରା ମେଲାଇଛି । ଉତ୍ତରପ୍ରଦେଶରୁ ସଂଗୃହୀତ ମ୍ୟାଗି ନୁଡୁଲ୍‌ସରେ ସୀସା ପରିମାଣ ଅଧିକ ଥିବା ଅଭିଯୋଗ ହେବାପରେ ଦେଶବ୍ୟାପୀ ଏହାର ଲାଇସେନ୍ସ ବାତିଲ ସହ ଏହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର ଲାଗି ଦାବି ଉଠିଛି । ସଂଗୃହୀତ ସାମଗ୍ରୀର ଗୁଣବତ୍ତା ଯାଞ୍ଚ ପରେ ପ୍ରକୃତ କାରଣ ଜଣାପଡ଼ିବ । କେବଳ ଏହି ମ୍ୟାଗି ନୁଡୁଲସ୍ ନୁହେଁ ସ୍କୁଲ ଯାଉଥିବା ଛୋଟ ପିଲା, କର୍ମଜୀବି ମହିଳା ହୁଅନ୍ତୁ ବା କଲେଜ ପଢୁଆ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ରୁଟି, ଚୁଡ଼ା ସନ୍ତୁଳା, ଛତୁଆ, ଖେଚୁଡି ଅପେକ୍ଷା ତଥାକଥିତ ଇନ୍‌ଷ୍ଟାଣ୍ଟ ଫୁଡ୍‌କୁ ଅଧିକ ପସନ୍ଦ କରୁଥିବାରୁ ଭାରତରେ ଉପଭୋକ୍ତା ବଜାର ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀର ଏକ ବଡ଼ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ବଜାର ହୋଇଥିବାରୁ ଆନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ଫୁଡ୍ ଚେନ୍ କମ୍ପାନୀମାନେ ଭାରତ ସାରା ସେମାନଙ୍କର ଶାଖା ପ୍ରଶାଖା ବେଶ୍ ଆକର୍ଷଣୀୟ ଢ଼ଙ୍ଗରେ ଦିନକୁ ଦିନ ମେଲାଇ ଚାଲିଛନ୍ତି । କେବଳ ସହର ନୁହେଁ ଗାଁ ଗଣ୍ଡାର ଛୋଟମୋଟର ଦୋକାନରେ ମାଳ ମାଳ ପାଞ୍ଚଟଙ୍କିଆ, ଦଶ ଟଙ୍କିଆ ଚିପ୍ସ ହେଉ ବା ଶୁଖିଲା ପାଉଁରୁଟି ପୁଷ୍ଟିକର କୁହାଯାଉଥିବା ଛତୁଆ ପାଉଡ଼ର ହେଉ ବା ଏନର୍ଜି ଡ୍ରିଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବେଶ୍ ଆକର୍ଷିତ କରୁଛି । କହିବାକୁଗଲେ ଆମର ପାରମ୍ପରିକ ଖାଦ୍ୟର ଏକ ଅପସଂସ୍କୃତିକୁ ଆପଣାଇବା ଲାଗି ବର୍ତ୍ତମାନର ପିଢ଼ିରେ ଏକ ପ୍ରକାର ରୀତିମତ କସରତ୍ ଚାଲିଛି । ଏହିସବୁ ଖାଦ୍ୟ ପାଟିକୁ ତତ୍କାଳ ସ୍ୱାଦିଷ୍ଟ ଲାଗୁଥିଲେ ବି ଏହା ଭିତରେ ପୌଷ୍ଟିକ ତତ୍ତ୍ୱର ଅଭାବ ଥିବାରୁ ଏହା ଶରୀରକୁ ଦୀର୍ଘ ମିଆଦୀ କ୍ଷତି ପହଞ୍ଚାଇଥାଏ । ୨୦୧୨ରେ ନୂଆଦିଲ୍ଲୀସ୍ଥିତ ସେଣ୍ଟର ଫର ସାଇନ୍ସ ଆଣ୍ଡ ଇନ୍‌ଭାଇରନ୍‌ମେଣ୍ଟ ଏ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଏକ ସବିସ୍ତୃତ ରିପୋର୍ଟ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । ହେଲେ ଆଜିର ଫଟାଫଟ୍ ଯୁଗରେ ଟୋଣ୍ଟି ଟୋଣ୍ଟି ମ୍ୟାଚ ପରି ଯେପରି ଟେଷ୍ଟ କ୍ରିକେଟର ଆଉ ଆକର୍ଷଣୀ ରହୁନି ଠିକ୍ ସେହିପରି ଏହି ତଥାକଥିତ ପ୍ୟାକେଟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଖାଦ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ସୁଶମ ଖାଦ୍ୟ କୁହାଯାଉଥିବା ଆମ ପାରମ୍ପରିକ ଖାଦ୍ୟ ପ୍ରତି ଚାହିଦା କମୁଛି । ଆଜିର ଜଗତୀକରଣ ଅର୍ଥନୀତିରେ ଲୋକମାନଙ୍କ ଭିତରେ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ପାଇଁ ଅହିତକର ଜଣାଯାଉଥିଲେ ବି ପାରମ୍ପରିକ ଖାଦ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ଏହି ବଜାରଭିତ୍ତିକ ଓ ଲୋଭନୀୟ ଖାଦ୍ୟ ବାଉଳା କରୁଛି । ଦିନକୁ ଦିନ ଫାଷ୍ଟଫୁଡ୍ ଜଙ୍କଫୁଡ୍ ଚାହିଦା ଯେଉଁପରି ଭାବରେ ବଢ଼ି ଚାଲିଛି ତାହା ବର୍ତ୍ତମାନର ପିଢ଼ି ଏବଂ ଆଗାମୀ ପିଢ଼ିର ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟଗତ ଦିଗକୁ ଯଥେଷ୍ଟ ଭାବରେ କ୍ଷତିକର ସାଧନ କରିବା ନେଇ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ବିଜ୍ଞାନୀମାନେ ମତ ଦିଅନ୍ତି । ଏହି ତଥାକଥିତ ଭେଳିକି ଖାଦ୍ୟ ଆମ ଶରୀରର ପେଟ ଠାରୁ ଲିଭର, ଚକ୍ଷୁ ଠାରୁ ଚର୍ମ, ଅସ୍ଥିଶଲ୍ୟ ଠାରୁ କର୍ଣ୍ଣ-ନାସା-ଗଳା କ୍ଷେତ୍ରକୁ କ୍ଷତି ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ଭାବରେ ପହଞ୍ଚାଉଛି । ତଟକା ପନିପରିବା, ଫଳ, କ୍ଷୀର, ସବୁଜ ପନିପରିବା, ଘିଅ, ଦେଶୀ ମାଛ ଓ ମାଂସ ଆଦିରେ ପ୍ରଚୁର ପରିମାଣର ଖାଦ୍ୟସାର ଭରି ରହିଥିଲେ ବି ଗରମ ରନ୍ଧା ହୋଇ ଢ଼େର ଦିନ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ଆଖି ସାମ୍ନାରେ ମାଇକ୍ରୋୱେଭ୍‌ରେ ଗରମ ହୋଇ ପରଷା ଯାଉଥିବା ଖାଦ୍ୟ ପ୍ରତି ଆଗ୍ରହ ଯେଉଁପରି ଭାବରେ ବଢୁଛି ତାହା ହିଁ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟଗତ କ୍ଷେତ୍ର ପାଇଁ ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ଅହିତକର ପ୍ରସଙ୍ଗ । କଥା ହେଉଛି ପ୍ରକୃତରେ ସଜ ଆଉ ବାଶୀ ଖାଦ୍ୟ ଭିତରେ ତଫାତ୍ ଜାଣିବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଆଉ ଶ୍ରଦ୍ଧା ବା ସମୟ ରହୁନି । ବଜାରରେ ରଙ୍ଗବୋଳା ହୋଇଥିବା ମିଠା, କେଉଁ ଦିନର ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ବିକ୍ରି ହେଉଥିବା ଜୁସ୍, ଖାଦ୍ୟ ପଦାର୍ଥରେ ରଙ୍ଗବେରଙ୍ଗର ଭେଜାଲ ତେଲ ଓ ରଙ୍ଗର ପ୍ରସ୍ତୁତ ଖାଦ୍ୟକୁ ପାଟି ଟକଳାମାନେ ଆଗ୍ରହ ରଖୁଥିଲେ ବି ଏହା କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କର ଖାଦ୍ୟ ସୁକ୍ଷମତାର କାଣିଚାଏ ବି ପୁଷ୍ଟିକର ତତ୍ତ୍ୱ ବଢ଼ାଇନଥାଏ । ତେଣୁ ଏହିପରି ସ୍ୱାଦିଷ୍ଟ ବିପଦକୁ ଜାଣି ଜାଣି ଆପଣାଉଥିବା ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କ ଭିତରେ ସଚେତନତା ରହୁନଥିବାରୁ ଏହା ହିଁ ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ଦୁର୍ଗତିର କାରଣ ।

ପ୍ରଫେସର ଡାକ୍ତର ଉମେଶ ଚନ୍ଦ୍ର ପାତ୍ର
ବିଭାଗୀୟ ମୁଖ୍ୟ, ହେପାଟୋଲୋଜି ବିଭାଗ, ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ର ଭଞ୍ଜ ମେଡ଼ିକାଲ କଲେଜ, କଟକ, ଦୂରଭାଷ : ୯୪୩୭୦୫୧୯୫୬୭

ଓଡ଼ିଆ ଜାତୀୟ ଜାଗରଣରେ ନାରୀମାନଙ୍କ ଭୂମିକା

"ଜଗତରେ କିଛି ବଡ଼ କାମ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଥିଲେ ପୁରୁଷ ପାଇଁ ଦେହ ସଜାଇବାର ନିର୍ବୋଧତାକୁ ଛାଡ଼ିବାକୁ ହେବ । ପୁରୁଷ କେବେହେଲେ ନାରୀକୁ ନିଜର ଖେଳକଣ୍ଢେଇ କରି ରଖିପାରିବ ନାହିଁ । ମୁଁ ଯଦି ଜଣେ ସ୍ତ୍ରୀ ହୋଇଥାନ୍ତି, ନିଶ୍ଚୟ ଏହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଦ୍ରୋହ କରନ୍ତି । ଆପଣମାନେ ସୌଖୀନତାକୁ ବଡ଼ କରନ୍ତୁ ନାହିଁ । ଏ ସବୁ ଗହଣାଗାଣ୍ଠି ଆଦର ଛାଡ଼ି ଦିଅନ୍ତୁ । ଅନ୍ତରର ସୁଗନ୍ଧି ସବୁଠାରୁ ବେଶୀ ବାସ ଚହଟାଇ ପାରିବ ଏବଂ ତାହାରି ଦ୍ୱାରା ଆପଣମାନେ କେବଳ ପୁରୁଷକୁ ନୁହେଁ ସମଗ୍ର ମାନବଜାତିକୁ ବଶ କରିପାରିବେ ।" କେବଳ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ଜାତୀୟତାର ମନ୍ତ୍ରରେ ଅଭିମନ୍ତ୍ରିତ କରିବା ଲାଗି ତଥା ସାମାଜିକ ଜନଆନ୍ଦୋଳରେ ନାରୀ ଜାଗରଣର ଭୂମିକାକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରିବା ପାଇଁ ଜାତିର ପିତା ମହାତ୍ମାଗାନ୍ଧୀ ୧୯୨୧ ମସିହାରେ କଟକ ବିନୋଦବିହାରୀ ମନ୍ଦିର ହତାରେ ଯେଉଁ ମହିଳା ସଭାରେ ଏହି ସାରଗର୍ଭକ ଅଭିଭାଷଣ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ, ତାହା ୧୯୨୧ ମାର୍ଚ୍ଚ ୨୮ ତାରିଖ ସମାଜରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲା । ଭାରତୀୟ ଜାତୀୟ ମୁକ୍ତି ସଂଗ୍ରାମଠାରୁ ସାମ୍ପ୍ରତିକ ସମାଜର ମାନବୀୟ ମୂଲ୍ୟବୋଧ ଗଠନରେ ନାରୀ ଜାତିର ଭୂମିକା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ରହିଛି । କେବଳ ସଂସାର ଗଠନରେ ନୁହେଁ, ବା ତେଲଲୁଣର ସଂସାରଭିତରେ ନିଜ ଭୂମିକାର ଚୌହଦୀଠାରୁ ଯଥେଷ୍ଟ ଦୂରରେ ସମଗ୍ର ନାରୀଜାତିର ଭୂମିକା ଯେ କେହି ସ୍ୱୀକାର କରିବ । ସମାଜକୁ ଭ୍ରାନ୍ତି, ଲୋଭ, ଦୁର୍ନୀତି, ସୁବିଧାବାଦିତା, ଈର୍ଷା, ହିଂସାର ଦାବାନଳରୁ ଉଦ୍ଧାର କରି ବାସ୍ତବ ଶାନ୍ତି, ସ୍ନେହ, ଆନନ୍ଦ, ମଙ୍ଗଳ ଓ ଭଲପାଇବାର ସନ୍ଧାନ ଦେବା ପାଇଁ ପୂଜ୍ୟ ଶ୍ରୀ କୁମାର ଭାଇ ୧୯୬୨ ମସିହାରେ ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ଅଶୋଭନୀୟତା ନିରୋଧ ଆନ୍ଦୋଳନ ଗଠନ କରିଥିଲେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ୧୯୮୫ ମସିହାରେ ନାରୀଶକ୍ତି ଓ ନାରୀ ପ୍ରତିଭାର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମଙ୍ଗଳମୟ ବିକାଶ ତଥା ବିନିଯୋଗ କରାଇ ସମଗ୍ର ସମାଜକୁ ସତ୍ୟ, ଧର୍ମ, ଶାନ୍ତି, ପ୍ରେମ, ଅହିଂସାର ବାର୍ତ୍ତା ଦେଇ ଏକ ମଙ୍ଗଳମୟ ସମାଜ ଗଢ଼ି ତୋଳିବା ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ୧୯୮୫ ମସିହାରେ ମଙ୍ଗଳମୟୀ ପତ୍ରିକା ପ୍ରକାଶନ ସହ ଲେଖିକା, ସଂଗଠିକା, ଶିକ୍ଷୟିତ୍ରୀ ଓ ଛାତ୍ରୀମାନଙ୍କ ସମ୍ମିଳନୀ ଅନୁଷ୍ଠିତ କରାଇଥିଲେ । କେବଳ ଶସ୍ତା ସ୍ଲୋଗାନ୍ ଓ ସୁକର୍ମବିହୀନ ଆନ୍ଦୋଳନରେ ଅଯଥା ନିଜକୁ ନିୟୋଜିତ ନ କରି ସମାଜର ସର୍ବାଦୌ ସେବାଭିମୁଖୀ ଯୋଜନା ହାତକୁ ନେଇ ଏକ ମଙ୍ଗଳମୟ ପ୍ରେମପୂର୍ଣ୍ଣ ସମାଜ ଗଠନ ପାଇଁ ସେ ଆତ୍ମୋତ୍ସର୍ଗ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ମତରେ ସୁଶିକ୍ଷା ଲାଭ ଦ୍ୱାରା ଆତ୍ମସମୀକ୍ଷା ଓ ଆତ୍ମଶୁଦ୍ଧି ସମ୍ଭବ ହୋଇଥାଏ । ସମାଜରେ ନାରୀ ଜାଗରଣର ଭୂମିକାକୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ମନେକରି ଲେଖିକା, ସଂଗଠିକା, ଶିକ୍ଷୟିତ୍ରୀ ଓ ଛାତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ସୁସଂସ୍କୃତ, ଶୃଙ୍ଖଳିତ, ସଂଯତ, ସତ୍, ସ୍ନେହ-ଶାନ୍ତିଭରା ସମାଜ ଗଢ଼ି ତୋଳିବାକୁ ଆପ୍ରାଣ ଉଦ୍ୟମ ଜାରି ରଖିବାକୁ ଆହ୍ୱାନ ଦେଇଥିଲେ । ତାଙ୍କର ଅନୁଚିନ୍ତନ ଥିଲା ମାତୃଜାତି ତଥା ନାରୀ ସମାଜ ଭ୍ରାନ୍ତି, ଦୁର୍ନୀତି, ହିଂସା ଓ ଧ୍ୱଂସର ନିଆଁରୁ ମାନବ ସମାଜକୁ ରକ୍ଷା କରିବାର ମହାଶକ୍ତି ହୁଅନ୍ତୁ । ଆଜି ସୁନିତା ୱିଲିଅମ୍‌ସ୍‌ଙ୍କଠାରୁ କଳ୍ପନା ଦାସ, ଚିରବନ୍ଦନୀୟା ଇନ୍ଦିରା ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ଠାରୁ ସଂଗ୍ରାମୀ ଅନ୍ନପୂର୍ଣ୍ଣା ମହାରଣା ସମସ୍ତଙ୍କ ତ୍ୟାଗପୂତ ଓ ସମର୍ପିତ ଜୀବନ ଏ ସମାଜ ପାଇଁ ଯେଉଁ ଭୂମିକା ରଖିଛି, ତାହାରି ଆହ୍ୱାନ ନାରୀ ଜାଗରଣର ମୁଖ୍ୟ ଆଦର୍ଶ ହେଉ । ସାମାଜିକ ପ୍ରଗତିରେ ନାରୀମାନଙ୍କ ଯେଉଁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୂମିକା ରହିଛି, ତାହା ପଞ୍ଚମାନବୀୟ ମୂଲ୍ୟବୋଧସମ୍ପନ୍ନ ସତ୍ୟ, ଧର୍ମ, ଶାନ୍ତି, ପ୍ରେମ ଓ ଅହିଂସାର ମହନୀୟ ବାର୍ତ୍ତାର ଅନୁଶୀଳନ କରୁ । ଯଥାର୍ଥରେ ପୂଜ୍ୟ ଶ୍ରୀ କୁମାର ଭାଇ ବି କହିଥିଲେ ଏ ଦୁନିଆରେ ଗୋଟିଏ ହିଁ ଜାତି ଅଛି, ତାହା ମଣିଷ ଜାତି । ଗୋଟିଏ ହିଁ ଧର୍ମ ଅଛି, ତାହା ମାନବ ଧର୍ମ ଏବଂ ଜଣେ ହିଁ ଈଶ୍ୱର ଅଛନ୍ତି, ଯିଏ ସର୍ବବିଦ୍ୟମାନ । ସବୁ ଧର୍ମରେ ପ୍ରେମର ବାର୍ତ୍ତାକୁ ଅନୁଶୀଳନ କରୁଥିବା ଏହି ମଣିଷ ଜାତି ଆତଙ୍କବାଦ ହେଉ ବା ଜାତୀୟ ବିରୋଧୀ ନୀତି ହେଉ, ଏହି କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିଜକୁ ନିୟୋଜିତ ରଖୁଥିବା ବେଳେ ନିଜ ହୃଦୟକନ୍ଦରର ବିବେକର ଆହ୍ୱାନକୁ ଟିକିଏ ଶୁଣୁ । କାରଣ ସିଏ ବି ଜଣେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସନ୍ତାନ ଆଉ ଯାହାର କ୍ଷତି କରୁଛି ବା ଯାହା ରକ୍ତରେ ହୋଲି ଖେଳୁଛି, ସିଏ ବି ଜଣେ ତାହାରି ଭାଇ । ଧର୍ମ ନାମରେ ଆଉ କେତେ ଦିନ ଏହି ହିଂସାର ରକ୍ତପାତ ଚାଲିଥିବ ? କ'ଣ ଜଣେ ଭାଇ ତା ଭାଇର ରକ୍ତ ଚାହୁଁଛି ? ଦେବୀ ଦୁର୍ଗା ଯେଉଁପରି ଦୁଷ୍ଟ ଶକ୍ତିର ନିଧନ କରିଥିଲେ ସେହିପରି ଏ ସମାଜର ମାତୃଜାତି ନାରୀଜାତି, ଷଡ଼ରିପୁସମ୍ପନ୍ନ ଦୁଷ୍ଟ ବୁଦ୍ଧି ଓ ଦୁଷ୍ଟ ଚିନ୍ତାର ନିଧନ କରି ନାରୀ ଜାଗରଣର ମହନୀୟ ଭୂମିକା ନିର୍ବାହ କଲେ ଏ ଜଗତର ମଙ୍ଗଳ ହେବ, ନାରୀ ଜାତି ବି ଧନ୍ୟ ହେବ ।

ଅରୁନ୍ଧତୀ ଦେବୀ, ଶୋଭନୀୟ ଆନ୍ଦୋଳନ, ଉଦୟଗିରି, ଯାଜପୁର